

Obsah

<i>Předmluva</i>	9
<i>Úvod</i>	11

1. kapitola: Cesta člověka

Říkal jsi, že život je naplňující a plný blaženosti – tak proč jsou lidé tak nešťastní?	17
Co jsou muka a co je extáze?	35
Často nám říkáš, ať se zbavíme ega a myslí, a já osobně vím, že v mém případě je to zcela nezbytné, ale nemyslíš, že by absence ega a myslí výrazně zkomplikovala život těm, kteří musejí fungovat v běžném světě?	51

2. kapitola: Od kolébky ke hrobu

Jak může dospělý pomáhat dítěti vyrůstat, aniž by ovlivňoval jeho přirozený potenciál?	54
Vzpomínám si, že když jsem byla malá, žili mí rodiče naplno. Otec maloval a psal básně a matka mě učila tančit. Oba byli agnostici a nikdy mě nevedli k nějakému náboženství. Pak se rozvedli a žijí pasivně a nechtějí nic měnit. Pro mě zemřeli, protože se z nich stali ustrašení nešťastníci. Jsem z toho smutná, protože dřív překypovali životem. Co se s nimi stalo?	75
Co je generační propast?	90
Jaký je tvůj přístup ke smrti?	101

3. kapitola: Hledání duše

Prosím, pomoz mi alespoň trochu pochopit, kdo jsem! . . .	103
Říkal jsi, že osvícení je transcendence mysli – vědomé, nevědomé, podvědomé – a že člověk se rozplyne v oceánu, ve vesmíru, v prázdnotě. A zároveň jsi mluvil o individualitě jedince. Jak se může projevat individualita osvíceného člověka, pokud se rozplyne v celku?	109
Nedokážu uvěřit, že jsem. Co je to se mnou?	113
Občas mívám pocit, že neexistuji. Když vejdu do místnosti, nikdo mě nevidí. Když mluvím, nikdo mě neposlouchá. Když se mě přítel dotkne, nejsem hmotná. Cítím se jako rtuť pronikající kamsi pryč mezi tvými prsty. Jak se mohu vytrátit, když nejsem? . . .	114

4. kapitola: Utrpení ve snu

Proč dělám z komára velblouda?	121
Uvědomuji si, že kdesi v hloubi chci být milována a přijímána jako nejúžasnější člověk na světě a že se chci proslavit. Když mě někdo tak nevnímá, urazím se. Co mám dělat s takovými sny? . . .	128
Jak se mám vypořádat s pocitem bezmoci, jaký prožívám pokaždé, když zjistím, že mě nic nedokáže úplně uspokojit – že mám všechno, a přesto mi to nestačí?	132
Co chci?	135

5. kapitola: Neobyčejná obyčejnost

Je opravdu možné najít štěstí v běžném životě? Mně připadá život velmi nudný. Co bych měla dělat?	142
Co je důležité?	145
Prožitek vlastního já je nejhlubším zážitkem mého života. A zároveň je neobyčejnější. Prosím, objasni to.	147

Georgij Gurdžijev řekl: „Jste ve vězení. Chcete-li se z něj dostat, musíte si nejprve uvědomit skutečnost, že jste ve vězení. Pokud si myslíte, že jste svobodní, neutečete z něj.“ Co jsou vězení, která nazývám domovem? 153

Doslov: Zdroj svých pokladů máte uvnitř v sobě

Co si myslíš o větě: „Bez utopií se nikdy nic nezlepší.“

Je to nesmysl? 163

O autorovi 170

Oshovo mezinárodní meditační středisko 172

Další informace 175